

Zpráva z podzimního srazu 22.-24. září 2017

Tak jsme se zase sjeli, sice s velkými potížemi, ale zdařilo se. Do poslední chvíle jsem jen přepisovala chatky. Odhlašovali jste se docela v hojném počtu. Až jsme s Milanem uvažovali, jestli nebudeme na sraze sami. Nakonec mě účast docela překvapila. Přesto, že jsou srazy od května každý víkend a nejde obsáhnout a objet všechny i k nám dorazilo 54 krásných citroěňů. Musím napsat, že tento sraz od začátku byl ve znamení samých problémů. Nejdříve jsem s hrůzou zjistila, že umřel majitel spodní části kempu a pozůstalí nějak pozapomněli na náš sraz. A tak jsme rychle jeli do Lužan, vše uvést na patřičnou míru. Vdovu jsme zastihli na obědě a domluvili sraz. Podařilo se a termín byl zablokován. Další problém byl s dodáním dřeva na táborák. Vždycky jsme jezdili do okolí kempu a kluci něco nařezali, to už ovšem nejde. Nakonec i to jsem zdárně zařídila a dřevo nám připravil jeden známý z okolí, ale bohužel jsem jeho služby nepoužila, protože nám v sobotu začalo pršet. No a do toho, to Vaše odhlašování, jedu nejedu, přijedu a nemůžu. No raději ke srazu.

Sjížděli jsme se už v pátek krátce po poledni. Jak jistě dobře víte, na každém úseku nějaké silnice, silničky či dálnice se kope a opravuje. Tak i cesta do Lužan byla poznamenána různými překážkami. Někde se stálo déle, jinde jste projeli v pohodě, ale ti co měli dorazit, přijeli a ještě lidé navíc. Nakonec se nás sjelo 54. To na tu bídu bylo krásné číslo. Odpoledne jsme uvařili kotlíkový guláš, který se dojídal ještě v sobotu. V pátek po ubytování a různorodých debatách o všem a o ničem jsme se sešli v postavených stanech na hudebním večeru. Úžasné jsme bavili a skvěle jsme si zatancovali. Pěkně jsme to roztočili, měli jste nás vidět. Bohužel kapela musela končit po hodině duchů, už i zde platí noční klid. Tak moc jsme tancovali, že po trávě zbyla jen udusaná hlína. Kapela skončila, odjela k domovu a my stále v družné zábavě.

bylo i teplo a tak jsme seděli až dlouho do rána.

V sobotu jsem zahájila sraz a vyzvala dětičky k hrátkám ve velkém stanu. Pod taktovkou Míly, Monči a Dáši dětičky malovaly mikuláše, vybarvovaly puzzle apod. Bavily se až do odjezdu na spanilou jízdu.

Na spanilou jízdu jsme odjížděli kolem půl dvanácté a to nám už začalo pokapávat. Jeli jsme v koloně až do Nové Paky a na tři skupiny navštívili místní pivovar. Mě se návštěva líbila, chutnalo mi i pivo, to třešňové bylo bezva. Do kempu jel každý sám a tak se stalo, že moje dcera Monička trochu zakufrovala a otáčela se až v Hořicích. Snažili jsme se jí sice dovolat mobilem, ale stále obsazeno a stále obsazeno a tak prostě přejela. Do kempu jsme dorazili kolem třetí a šli na oběd. Pak jsem svolala válečnou poradu. V tomto počasí musíme trochu program přetočit. Dospěláci bohužel budou tentokrát bez jízdy zručnosti a nevyhodnotíme ani nejhezčí auto srazu a dětičky prostě zaměstnáme ve stanech. A tak se i stalo. Radka s Martinou zaměstnaly dětičky tvořením krásných mimoňů, kašpárků, panenek a dalších postaviček. Dětičky se vyřádily. Je pravdou, že si našly i vlastní zábavu. Zjistily, jak jsou stany spojené k sobě, že se tam drží voda. No a stačila chvílička a děti se společně sprchovaly a měly z toho obrovskou radost. Odpoledne se několikrát musely převlékat a k večeru už na nich nebyla nitka suchá a maminy nevěděly, kde mají sušit oblečení a udržet děti v chatkách bylo nadlidské úsilí. Večer to už vzdaly a většina se rozhodla večer přemístit děti domů. Odjelo i dost dospělců, prostě je odradilo počasí, ale větru a dešti poroučet neumím a byly doby, kdy přšelo na každém našem srazu. Proto jsme zase trochu překopali program. Dětičkám jsme ceny rozdaly už v sobotu večer ve stanu. Tentokrát jsem nemohla házet bombony, byly by obalené bahnem. Když jsem řekla, že nevím co s bojovkou, děti rozhodly: bojovka musí být. A tak zase

porada, prostě děti bojovky chtějí, ale za tohoto počasí je opravdu do lesa pustit nemůžeme. Tak jsme uspořádali bojovku trochu jinak. Místo lesa, byla cesta a kromě strašidel strašila i auta, ale to všechno teprve po vyvrcholení srazu. Pro děti jsme připravily malou večerní hru zakončenou velkým ohňostrojem. Ohňostroj byl připravený na hrázi rybníka a byl docela dlouhý. Na těch pár hodin (měla jsem zvědy, že od půl osmé přestane pršet) opravdu přestalo pršet a my jsme večerní hru, ohňostroj i bojovku odešli bez deště. Bojovku jsme startovali z terasy restaurace a děti chodily na konec kempu ve dvojicích a hledaly na konci poklad. Strašidla strašila a autíčka blikala a troubila. Děti se nám vrátily všechny a byly spokojené, že dostaly ceny i poklady. Ostatní si s námi hrály na terase.

No co napsat na závěr. Zase začalo pršet. A přšlo a přšlo. Prostě jsme měli bahenní víkend, nevím, třeba to bahno bylo léčivé. Příště zkusíme nějaké bahenní lázně, třeba nás nebudou bolet klouby. Stejně i přes počasí se šlo spát až k ránu. Prostě máme výdrž a ani počasí nás nezastaví, vždyť se vidíme párkrát do roka a máme si co povídat. Ač přšlo byla skvělá pohoda, výborná společnost zahřeje i v dešti. Bylo mi fakt skvěle, sice mě mrzelo počasí, ale jinak vyšlo všechno dobře. Dětičky rostou jako z vody, jsou šikovné a veselé a ani dětem dešť nevadil, tak proč si budeme stěžovat, na to jsou všední dny a ne náš víkendový sraz.

V neděli jsme ukončili sraz a nastal problém se stany. Vše mokré, ze všeho tekla voda, všude bahno, blátíčko a marast. Před chatami se dalo bruslit bez bruslí, klouzat a jezdit bez saní a pravdou je, že jsme se i několikrát natáhli. Tak i my dospělci, jsme jeli domů od bahna stejně jako naše malé ratolesti. Kolem desáté přestalo pršet a tak jsme shodili stany a jak byly mokré, naložili jsme je do vozíku. No a doma jsme zase museli všechno postavit, odbahnit, vysušit a uskladnit, ale to až ve čtvrtek, to přestalo náhodou pršet. A od pátku u nás přšlo a přšlo, už jsme si mysleli, že nikdy nepřestane. Nakonec se podařilo stánky usušit. Hurá, snad je to poslední sraz, kde nás vypeklo počasí. Příště zkusíme objednat lepší, ale pravdou je, že tyto prázdniny a podzim se moc nevydařil. Jen pár krásných dnů a i motorkáři, kteří se sjeli do Lužan v hojném počtu (6000 motorů) již v srpnu, zažili bahenní víkend. Prostě větru a dešti neporučíme.

Jinak se mějte krásně, dejte na sebe pozor a nezapomeňte si napsat červeně do kalendáře termín podzimního srazu klubu. Bude tentokrát o týden dříve: **14. až 16. září 2018.**

Mějte se Milena